

การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร
CO-LEARNING MANAGEMENT OF SCHOOL IN BANG KAPI DISTRICT OFFICE NETWORK 23
UNDER BANGKOK METROPOLITAN

นางสาวปัญญารส ศรีสังข์

Punyaros Srisung

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Educational Administration Program, Faculty of Education, Bangkokthongburi University

E-mail: 6533100302@bkkthong.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ: (1) ศึกษาการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร และ (2) เปรียบเทียบการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการประเมินของครู จำแนกตามระดับการศึกษา และ ประสบการณ์จัดการเรียนรู้ร่วม

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรเป็นครูของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 338 คน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ จำนวน 181 คน วิธีดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ศึกษาเอกสารและการวิจัย (2) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ (4) วิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า (1) การการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานครโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับน้อย และ (2) เปรียบเทียบการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการประเมินของครู จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์จัดการเรียนรู้ร่วม โดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การการบริหารการเรียนรู้ร่วม โรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 กรุงเทพมหานคร

Abstract

The objectives of this research were: (1) to study co-learning management of school in Bang Kapi District Office Network 23 under Bangkok Metropolitan; and (2) to compare co-learning management of school in Bang Kapi District Office Network 23 under Bangkok Metropolitan, according to teachers' evaluations, classified by educational level, and learning management experience.

The research was survey research. The population was 338 teachers in the Bang Kapi District Office Network 23 under Bangkok Metropolitan. The sample was 181 teachers, obtained by stratified random sampling technique. There were four steps of the research procedure: (1) review of related literature; (2) constructing research instrument; (3) collecting the data; and (4) analyzing the data. The

instrument used for collecting data was a five-point rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, means, Standard Deviation, and t-test.

The results were found that: (1) co-learning management of school in Bang Kapi District Office Network 23 under Bangkok Metropolitan, overall and aspect were at low level; and (2) comparison of co-learning management of school in Bang Kapi District Office Network 23 under Bangkok Metropolitan, according to teachers' evaluations, classified by educational level, overall difference was statistically significant at .05 level, when classified by learning management experience, overall was not different.

Keywords: Co-Learning Management, School in Bang Kapi District Office, Network 23, Bangkok Metropolitan

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

การจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการถือเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการให้มีโอกาสในการพัฒนาตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปกติได้อย่างมีความสุข ต้องจัดโดยเท่าเทียมกันกับคนปกติ โดยมีสาเหตุแห่งความพิการมาเป็นการแบ่งแยกหรือจำกัดสิทธิทางการศึกษาที่ผู้พิการควรจะได้รับเช่นเดียวกับคนปกติ ดังที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 เรื่อง สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 43 วรรคสาม ได้กำหนดไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมาตรา 54 ได้กำหนดไว้ว่า บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติรัฐต้องคุ้มครองเด็กและเยาวชน ต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2550: 16) การจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ต้องจัดตั้งแต่แรกเริ่มพบความพิการนอกจากนั้นยังต้องจัดให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้พิการ และเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้ผู้พิการได้พัฒนาตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

มาตรา 8 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยต้องสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคำพิการและต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ และกำหนดให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการและประสานความ

ร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 4)

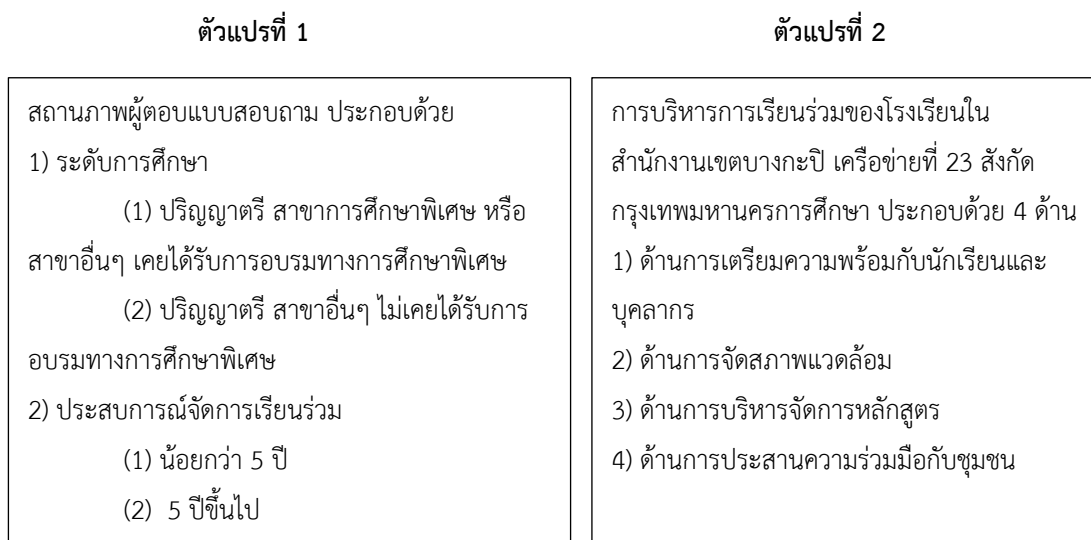
การจัดการศึกษาในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ เป็นการพัฒนาทั้งระบบการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งมีคุณค่าและประโยชน์ต่อการดำเนินการเรียนร่วม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่เด็กแต่ละคนจะได้รับ ในปีการศึกษา 2542 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินงานตามนโยบายปีการศึกษาเพื่อคนพิการซึ่งให้ออกาสทางการศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปกติได้จนถึงปีการศึกษา 2547 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษในลักษณะเรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยทดลองจัดสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครและดำเนินการขยายการจัดการเรียนร่วมไปยังโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดครบทุกจังหวัด ในปี พ.ศ. 2538 รวมทั้งขยายการให้บริการทางการศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ เพิ่มขึ้นทั่วประเทศ(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545: 2) จากนั้นการจัดการศึกษาในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ โดยเป็นการพัฒนาทั้งระบบการบริหารจัดการ และการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการดำเนินการจัดการเรียนร่วมโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่เด็กจะได้รับ

การจัดการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือการจัดการเรียนร่วมนั้น เป็นการสนองความต้องการต่อพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการประการหนึ่ง และเป็นการสร้างความเข้มแข็งทางทรัพยากรมนุษย์ การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยเครือข่ายหลายด้านจากบุคลากรหลายฝ่าย นักสหวิชาชีพ และบุคลากรทางการศึกษาทุกฝ่ายในโรงเรียนให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง เพื่อให้การจัดการศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษและจัดการเรียนร่วมให้บรรลุเป้าหมายและนโยบายต่างๆ สร้างทัศนคติที่ดีของบุคคลทั่วไปต่อการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และพัฒนาศักยภาพในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์จัดการเรียนร่วม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายโรงเรียนที่ 23 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 388 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายโรงเรียนที่ 23 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 181 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน(Krejcie & Morgan, 1970: 608)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมี 2 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไป ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ ระดับการศึกษา และประสบการณ์จัดการเรียนร่วม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อวัดการประเมินของครูต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 32 ข้อ มาปรับปรุงเป็นแบบสอบถามในงานวิจัยฉบับนี้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ (5 point rating scale) จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการเตรียมความพร้อมของเรียนและบุคลากร จำนวน 8 ข้อ
- 2) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม จำนวน 8 ข้อ
- 3) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร จำนวน 8 ข้อ
- 4) ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน จำนวน 8 ข้อ

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์วัดระดับการปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมี 5 ตัวเลือก และมีเกณฑ์กำหนด ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	มีการบริหารการเรียนร่วมมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	มีการบริหารการเรียนร่วมมาก
3	คะแนน	หมายถึง	มีการบริหารการเรียนร่วมปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	มีการบริหารการเรียนร่วมน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	มีการบริหารการเรียนร่วมน้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยเรื่องการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัด กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือเกี่ยวกับการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จากเอกสารต่างๆ รวมทั้งศึกษาการสร้างแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ ความชัดเจนของคำถาม เพื่อให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขในข้อบกพร่อง

4. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง เพื่อหาความสอดคล้องในด้านโครงสร้าง ความเที่ยงตรงในเนื้อหา ความเหมาะสม ความชัดเจนและความถูกต้องของการใช้ภาษาแล้ว นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (index of item objective congruence : IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 โดยกำหนดคะแนนสำหรับพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อดังนี้

- 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
- +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

5. นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงจากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach's Alpha Coefficient ได้เท่ากับ 0.99

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัด กรุงเทพมหานคร มีการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปถึงโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง และประสานงานทางโทรศัพท์ในการติดตามแบบสอบถามจากโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาเพื่อแจกให้กับครูในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 181 คน โดยกำหนดเวลาในการตอบแบบสอบถาม และนำกลับคืนให้ผู้วิจัยภายใน 15 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัด กรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูล และทำการวิเคราะห์
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ จำแนกตาม ระดับการศึกษา และประสบการณ์จัดการเรียนร่วม
4. วิเคราะห์ระดับของการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายโรงเรียนที่ 23 โดยนำมาหาความถี่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกเป็นรายชื่อ รายด้าน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของเบสต์ (Best, 1981: 195)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

5. เปรียบเทียบการดำเนินงานการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา และประสบการณ์จัดการเรียนร่วม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

1) การวิเคราะห์หาความเที่ยงตรง (Validity) เพื่อหาความสอดคล้องในด้านโครงสร้าง ความเที่ยงตรงในเนื้อหา ความเหมาะสม ความชัดเจนและความถูกต้องของการใช้ภาษา โดยการหาค่า IOC พิจารณาความเที่ยงตรงจากดัชนีความสอดคล้อง

2) การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach's Alpha Coefficient

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษาโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์การบริหารการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกเป็นรายชื่อ รายด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของเบสต์ (Best, 1981: 195)

3. สถิติที่ใช้ตรวจสอบสมมติฐาน

1) ค่าสถิติ t-test (Independent samples) สำหรับวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา และประสบการณ์จัดการเรียนร่วม หากพบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ เชฟเฟ (Sheffe's Meethod)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์จัดการเรียนร่วม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา		
1.1 ปริญญาตรี สาขา การศึกษาพิเศษ หรือ สาขาอื่นๆ เคยได้รับการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษ	101	55.80
1.2 ปริญญาตรี สาขาอื่นๆ ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษ	80	44.20
รวม	181	100
2. ประสบการณ์จัดการเรียนร่วม		
2.1 น้อยกว่า 5 ปี	37	20.44
2.2 5 ปีขึ้นไป	144	79.56
รวม	181	100

จากตารางที่ 1 พบว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี สาขา การศึกษาพิเศษ หรือ สาขาอื่นๆ เคยได้รับการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 55.80 และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี สาขาอื่นๆ ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 44.20 และจำแนกตามประสบการณ์จัดการเรียนร่วม ส่วนใหญ่ครุมีประสบการณ์จัดการเรียนร่วม 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 79.56 และครุมีประสบการณ์จัดการเรียนร่วมน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.44

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียน				
ด้านที่	ในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร	1.83	0.53	น้อย
2	ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	1.70	0.49	น้อย
3	ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	1.79	0.69	น้อย
4	ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน	1.98	0.49	น้อย
รวม		4.46	1.83	0.55

จากตารางที่ 2 พบว่า พบว่าการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ($\bar{X} = 1.79$) ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร ($\bar{X} = 1.83$) ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน ($\bar{X} = 1.98$) และด้านการจัดสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 1.70$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงาน เขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา และประสบการณ์จัดการเรียนร่วม

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

การบริหารการเรียนร่วม	ปริญญาตรี สาขา การศึกษา พิเศษ หรือ สาขาอื่นๆ เคย ได้รับการฝึกอบรมทาง การศึกษาพิเศษ		ปริญญา-ตรี สาขา อื่นๆ ไม่เคยได้รับ การฝึกอบรมทาง การศึกษาพิเศษ		t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร	1.92	0.68	1.71	0.15	3.043	0.000
2.ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	1.79	0.61	1.59	0.23	2.951	0.001
3.ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	1.91	0.90	1.64	0.19	2.970	0.000
4.ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน	2.06	0.63	1.87	0.17	2.987	0.000
ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน	1.92	0.68	1.70	0.09	3.176	0.000

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานครในภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์จัดการเรียนร่วม

การบริหารการเรียนร่วม	น้อยกว่า 5 ปี		5 ปี ขึ้นไป		t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร	1.87	0.67	1.82	0.49	0.632	0.134
2.ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	1.70	0.60	1.70	0.46	0.061	0.053
3.ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	1.95	0.84	1.75	0.65	1.531	0.162
4.การประสานความร่วมมือกับชุมชน	2.02	0.59	1.97	0.47	0.585	0.228
ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน	1.89	0.65	1.80	0.49	0.786	0.113

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์จัดการเรียนรู้ร่วม พบว่าครูที่มีระดับประสบการณ์จัดการเรียนรู้ร่วมต่างกัน มีการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานครใน ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี สาขา การศึกษาพิเศษ หรือ สาขาอื่นๆ เคยได้รับการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 55.80 และมีระดับการศึกษา ปริญญาตรี สาขาอื่นๆ ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 44.20 และจำแนกตามประสบการณ์ จัดการเรียนรู้ร่วม ส่วนใหญ่ครูมีประสบการณ์จัดการเรียนรู้ร่วม 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 79.56 และครูมีประสบการณ์ จัดการเรียนรู้ร่วมน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.44

2. การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร โดย ภาพรวม อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านการ เตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน และด้านการจัดสภาพแวดล้อม ตามลำดับ สรุปแต่ละด้าน ดังนี้

1) การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 5 โรงเรียน ของท่านมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป รองลงมาคือ ข้อที่ 6 ผู้บริหารโรงเรียน นักเรียนทั่วไปและบุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการ จัดการเรียนรู้ร่วม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 3 โรงเรียนของท่านมีการจัดนิทรรศการและ/หรือ การจัดกิจกรรมใช้ ความรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

2) การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 14 โรงเรียนของท่านมีการจัด ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ร่วม รองลงมาคือ ข้อที่ 13. โรงเรียนของท่านมีการแต่งตั้ง ผู้ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่าง ชัดเจน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 11. โรงเรียนของท่านมีการจัด สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น สวิตช์ไฟ เท้า อี ลิฟท์ ทางลาดเหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และ ข้อที่ 12. โรงเรียนของท่านมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้ง ภายในและภายนอกอาคาร ได้แก่ ราวบันได ทางเดิน เครื่องปรับอากาศ ที่นั่งพักริมทาง เครื่องช่วยฟัง อย่างเพียงพอ

3) การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 22 โรงเรียนของท่านมีการคัด กรองและตรวจสอบทางการศึกษานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก่อนรับเข้าเรียนร่วม รองลงมาคือ ข้อที่ 23 โรงเรียนของท่านมีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามศักยภาพของนักเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ ที่ 17. โรงเรียนของท่านมีการจัดทำหลักสูตรคู่ขนานเป็นแนวทางเพื่อให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

4) การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 28 โรงเรียนของท่านมีการติดต่อประสานงานกับโรงเรียนอื่นๆ เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้เข้าเรียนร่วมในระดับชั้นที่สูงขึ้น รองลงมาคือ ข้อที่ 32 โรงเรียนของท่านรายงานความก้าวหน้าในการจัดการเรียนร่วมต่อหน่วยงานต้นสังกัดเป็นประจำทุกปี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 25 โรงเรียนของท่านมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษร่วมกับนักวิชาชีพสาขาต่างๆ

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา และประสบการณ์จัดการเรียนร่วม สรุปดังนี้

1) การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานครในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์จัดการเรียนร่วม พบว่าครูที่มีประสบการณ์จัดการเรียนร่วมต่างกัน มีการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานครในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การบริหารการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการจัดการหลักสูตรที่แตกต่างกันและมีการบริหารจัดการเรียนร่วมที่ยังไม่เอื้ออำนวยต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร โรงเรียนมีการฝึกอบรมหรือสอนทักษะการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้กับบุคลากรและนักเรียนทั่วไป โรงเรียนส่งครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมไว้ในนโยบายหรือแผนพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน ด้านการจัดสภาพแวดล้อม โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนร่วม โรงเรียนมีการจัดห้องเรียนให้มีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนมีการสนับสนุน ติดตาม และประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมในคราวต่อไป ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรคู่ขนานเป็นแนวทางเพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามศักยภาพของนักเรียน ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน โรงเรียนของมีการจัดประชุมผู้บริหาร ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อรายงานผลการจัดการเรียนร่วมให้รับทราบ โรงเรียนจัดครูการศึกษาพิเศษหรือนักวิชาชีพสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้และคำปรึกษากับผู้ปกครอง โรงเรียนรายงานความก้าวหน้าในการจัดการเรียนร่วมต่อหน่วยงานต้นสังกัดเป็นประจำทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกชัย อ้ายมาน (2559) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาโรงเรียนแม่จันวิทยาคม เพื่อศึกษา

สภาพปัจจุบันและหาแนวทางของการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โรงเรียนแม่จันวิทยาคม ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา และประสบการณ์จัดการเรียนร่วม การบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานครในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมจึงขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จึงปฏิบัติงานยังไม่ดีเท่าที่ควร การเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม มีการสนับสนุน ติดตาม และประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมยังไม่ดีเท่าที่ควร ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร มีการคัดกรองและตรวจสอบทางการศึกษานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก่อนรับเข้าเรียนร่วม มีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามศักยภาพของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย และ ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน ยังไม่ค่อยมีการจัดประชุมผู้บริหาร ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อรายงานผลการจัดการเรียนร่วมให้รับทราบ โรงเรียนจัดครูการศึกษาพิเศษหรือนักวิชาชีพสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้และคำปรึกษากับผู้ปกครอง โรงเรียนรายงานความก้าวหน้าในการจัดการเรียนร่วมต่อหน่วยงานต้นสังกัดเป็นประจำทุกปี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรศักดิ์ เรือนงาม (2555) ศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมต่างกัน มีรูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่ต่างกัน ระยะเวลาการจัดการเรียนร่วมต่างกัน และปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร คือ โรงเรียนมักจะปฏิเสธนักเรียนโดยให้เหตุผลว่านักเรียนเต็มแล้วไม่สามารถรับได้ และโรงเรียนไม่มีอัตราครูการศึกษาพิเศษเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มากขึ้น และปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อม คือ ห้องเรียนมีความคับแคบแต่นักเรียนมีจำนวนค่อนข้างมาก ส่วนปัญหาการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำด้านอื่นๆ คือ ครูการศึกษาพิเศษยังไม่ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับครูการศึกษาพิเศษ(พ.ศ.ศ.)

3) การบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์จัดการเรียนร่วม พบว่าครูที่มีระดับประสบการณ์จัดการเรียนร่วมต่างกัน มีการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานครในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีการกักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียนให้แก่เด็กและเยาวชนของกรุงเทพมหานคร โรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน และตอบสนองความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับจึงกำหนดนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (2560) กล่าวว่า ให้เด็กทุกคนได้เข้าถึงการศึกษาและคุณภาพอย่างเท่าเทียมกันเพื่อมุ่งหวังให้ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามนโยบายด้านการศึกษาของรัฐมุ่งเน้นลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและยกระดับมาตรฐานทางการศึกษาโดยสร้างโอกาสให้เด็กด้อยโอกาสทุกกลุ่มเข้าถึงการจัดบริการทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา(2558) สำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้นำนโยบายมาปฏิบัติ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์จัดการเรียนร่วมต่างกัน ประเมินการบริหารจัดการเรียนร่วมของสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุไรวรรณ ทานนท์. (2556). ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ใน 3 ด้าน คือ ด้านเตรียมความพร้อม ด้าน

การจัดสภาพแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร โดยจำแนกตามตำแหน่ง ลักษณะการสอน การบริหารการเรียนร่วม การศึกษา ประสพการณ์ พบว่าโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร โรงเรียนหรือผู้บริหารควรตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกอบรมหรือสอนทักษะการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้กับบุคลากรและนักเรียนทั่วไป
- 2) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม โรงเรียนควรมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น สวิตช์ไฟ แท้อี้ ลิฟท์ ทางลาดเหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ภายในและภายนอกอาคาร ได้แก่ รวบบันได ทางเดิน เครื่องปรับอากาศ ที่นั่งพักริมทาง เครื่องช่วยฟัง อย่างเพียงพอ
- 3) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร โรงเรียนควรมีการจัดทำหลักสูตรคู่ขนานเป็นแนวทางเพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนควรมีการใช้เทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการวิเคราะห์งาน
- 4) ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน โรงเรียนควรมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษร่วมกับนักวิชาชีพสาขาต่างๆ และจัดครูการศึกษาพิเศษหรือนักวิชาชีพสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้และคำปรึกษากับผู้ปกครอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) สภาพปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร
- 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ เครือข่ายที่ 23 สังกัดกรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ, “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและ หลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552,” 6 พฤษภาคม 2552.
- คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ. (2550). แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการฉบับที่ 3 (พ.ศ.2550-2554). กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 125 ตอนที่ 28 ก (5 กุมภาพันธ์ 2551) หน้า 3
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 119 ตอนที่ 123 ก (19 ธันวาคม 2545) หน้า 4
- รดา ธรรมพูนพิสัย. (2556). สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา)
- สำนักงานการศึกษา, การเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์, 2554), 6-16.

สำนักงานศึกษา, รายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (กรุงเทพฯ: กลุ่มงานแผนงาน และสารสนเทศส่วนนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา, 2565), 82-105.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). การประกันคุณภาพการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม เล่ม 2.

กรุงเทพฯ: สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). การสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนร่วมสู่ภาคปฏิบัติเพื่อนำสู่นโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551.

กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564).สำนักนายกรัฐมนตรี.หน้า 4